

می‌گیرند و هوای همدیگر را - اصطلاحاً - دارند (که به نوبه خود پسندیده است)، در عین حال اگر کشف شود کسی به دروغ خود را نظامی جا زده و معرفی کرده، طبعاً با مهربانی و عطف هم‌قطاران واقعی مواجه نخواهد شد! این اجتماع و اتحاد نانوشته بین سایر اقشار جامعه مانند قضات، روحانیون، معلمان، پزشکان، همکلاسی‌های دانشگاهی، تحصیل‌کردگان یک دبیرستان و ... - کم و بیش - وجود دارد. حتی ممکن است اتحاد و انسجامی بین معتقدان یک آرمان و عقیده به‌وجود آید، مثلاً همه ایرانیان در سراسر جهان معتقد به استفاده از نام واقعی خلیج فارس و یا همگی معتقد به داشتن حق ملی انرژی صلح‌آمیز هسته‌ای بوده و هستند. به‌نظر می‌آید لازم باشد که به اجتماع مجازی داروسازی بیشتر توجه کنیم و آن را ارتقا دهیم. این اجتماع شامل همه داروسازان ایرانی، شاغل در داروخانه‌های شخصی و دولتی، صنایع داروسازی، واحدهای ستادی و اداری، استادان داروسازی، داروسازان آینده (دانشجویان، دستیاران) و حتی خانواده‌های آنان (یا هر فرد دیگری که خود

■ لزوم تشکیل اجتماع و اتحاد مجازی داروسازان

استاد ارجمند، جناب آقای دکتر مجاب، طی نامه‌ای برای ماهنامه دارویی رازی خواستار تشکیل اجتماع و اتحاد مجازی داروسازان شده‌اند. البته، شاید عده‌ای این ایراد را بگیرند که انجمن داروسازان و گروه‌های دیگر چنین تشکلی دارند اما مدنظر جناب آقای دکتر تشکل مجازی در برگیرنده تمامی داروسازان است، نامه ایشان را با هم می‌خوانیم:

«... منظور از این نوشتار، تشکیل یک سازمان فیزیکی [مانند انجمن داروسازی (فعلی)]، انجمن علمی و .. نیست. منظور واقعی، تشکیل اجتماع و اتحادی از داروسازان به منظور ایجاد همبستگی بیشتر و اتحاد مجازی آنان در سراسر ایران و حتی شاید خارج از کشور است. این اجتماع مجازی و نانوشته، ناخودآگاه در بسیاری از اقشار جامعه، به‌صورت ضمنی و بدون قرارداد رسمی وجود دارد. مثلاً نظامیان، ذاتاً به‌خاطر حرفه خود، به همدیگر بیشتر احترام می‌گذارند و همدیگر را بیشتر تحویل

داروسازان تشخیص دهند)، می‌شود. این که داروسازان در این اجتماع مجازی چه باید بکنند آن است که در یک کلام، به همدیگر بیشتر از قبل احترام بگذارند، هوای همدیگر را بیشتر داشته باشند، اصطلاحاً برای هم نزنند (!)، با همدیگر از طریق جلسات حضوری، یا سامانه‌های مجازی و امثال آن بیشتر ارتباط داشته باشند، در مقابل کم‌لطفی‌های برخی رسانه‌ها و برخی مدیران جزء، سریعاً عکس‌العمل فکورانه، علمی و منطقی داشته باشند، و رفتارهایی از این قبیل (البته انجمن‌های رسمی و صنفی و علمی داروسازی موجود نیز به وظیفه خود عمل می‌کنند ولی بقیه داروسازان هم سعی کنند جداگانه در صحنه حضور داشته و با هم مرتبط باشند و اطلاعات و اخبار خود را با هم در میان بگذارند). داروسازان باید به موقعیتی برسند که هیچ رسانه یا سایت یا روزنامه‌ای جرأت نکند به داروساز و داروسازی کشور اهانت کند و باید همواره نگران بازخورد و واکنش همکاران داروساز باشد، یادمان باشد که وقتی در رسانه ملی، پیشرفت‌های عظیم و تحسین‌برانگیز دارویی کشور را به پزشکان نسبت دادند، هیچ‌کس اعتراضی نکرد.

پیشنهاد می‌شود داروسازان، علی‌رغم همه مشکلات و مسایل روزمره زندگی و شغلی، با تشکیل جلسات هفتگی یا ماهانه یا ... در هر شهری، یا با تشکیل جوامع مجازی مانند وبلاگ‌ها ارتباط خود را با هم بیشتر کنند و اطلاعات شغلی و علمی، و تجربیات خود را باهم مبادله کنند.

توجه داشته باشیم داروسازان جوان که فرزندان ما هستند برای پیشرفت در شغل خود نیاز به تجربه و راهنمایی بزرگترهای داروسازی دارند و متقابلاً آن‌ها باید احترام بزرگان خود را حفظ کنند. این داروسازان ممکن است در درون خود، اجتماعات کوچک‌تر مانند داروسازان ورزشکار، یا کوهنورد، انجمن‌های قرآنی و مذهبی یا خیریه و ... را تشکیل دهند.

کاری بکنیم که اگر داروسازی مشکلی یا مسأله‌ای داشت، بهترین پناه او بعد از خداوند متعال، همکاران داروساز خودش باشد، خصوصاً داروسازان باتجربه، باید حامی داروسازان جوان‌تر باشند و آنان نیز به نوبه خود تجربیات‌شان به نسل‌های بعدی منتقل کنند.

اکثر داروسازان کشور معتقد هستند که در مورد وضعیت داروسازی و اداره داروخانه‌ها، مشکلاتی برای آنان وجود دارد. چه کسی بهتر و لایق‌تر از خود داروسازان، این مشکلات را درک می‌کند و برای آنان راه حل دارد؟ داروسازان باید در این اجتماع‌های مجازی، مشکلات را بررسی کرده، و برای آن‌ها راه حل‌های منطقی ارائه کنند، این راه‌حل‌ها می‌تواند از طرق روال قانونی یا از طریق نشر در مجلات و روزنامه‌ها به اطلاع مسؤولان و مدیران کشور برسد، حتی اگر آن‌ها خوانده نشوند یا عمل نشوند، داروسازان به وظیفه حرفه‌ای خود عمل کرده‌اند ...»